

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Τοῦ κληδῶνου πανηγύρι
νὰ χαροῦν οἱ ποδογύροι

Κατέβα Μούσα μου τρελλή, πολυλογοῦ καὶ βρίστρα,
κατέβα γένε μάγισα καὶ κληδονοζηγήστρα.

Μὴν ἔλθῃς μὲ τῆς νηότης σου τὰ μαγεμένα κάλλη.
μὲ τὴ γλυκύστομῃ λαλιά.

Φόρεσε σὰ γυνὰ μαμὴ, φακιδίλι στὸ κεφάλι
βάλε στὴ μύτη σου γιαιλιά.
καὶ μὲ φωνὴ μισότρεμνῃ, φωνὴ ποὺ σὰ νὰ κλαίῃ,
ξόρεκα μας κάθε κληδῶνα καὶ ἔζηγα μας τί λέρ.

Μὴν ἔλθῃς μὲ τὴ λύρα σου· μὲ μιὰ παλαιοκιτάρρα
τραγουδοῦ γύρω μας γυνά!

Σὲ καρτεροῦν περίεργες καὶ μὲ ψυχῆς λαχτάρρα
ν' ἀκούσουν γιὰ τὴν παντρειά,
παρθένες κρινοδάχτυλες, παιδοῦλες ζηλεμένες.
Καὶ χῆρες μελοζύμωτες καὶ σπιθες παντρεμένες,
τὸν ἐρχομὸ σου καρτεροῦν,
ρίμες ν' ἀκούσουν νὰ χαροῦν·
ρίμες ποὺ νὰ ταιριάζουνε στὴν τόση τους τὴ χάρι,
ρίμες νὰ γένουν ξελεξῆς καὶ κούτρουλος κουεάρι.

Ἀνυπομόνως σοῦ χτυποῦν καὶ χέρια καὶ ποδάρια
στὸ παλκοσένικο νὰ βγῆς,
χιλιάδες ἐρωτόληπτα, σφριγῶντα παλληκάρια
τῆς μεγαθύμου ταύτης γῆς,
τῆς δρώσης, τῆς εὐδαίμονος, τῆς ἡλεκτριφωτίστου,
μεγάλῃς πρακτικῆς ἀρχολῆς παντὸς ἀπολτίστου.

Ἐζήγα τοῦ γκοβέρνου μας τὸν κληδῶνα καὶ πές,
ὥς πότε θὰ βαστάζουνε τὰ χάλια κι' ἡ ντροπές.
Ὡς πότε Ντελνιγιάννηδες τὸ κράτος θὰ γεννάῃ,
ὥς πότε τρεῖς θὰ χαίρωνται κι' ὁ κόσμος θὰ πεινάῃ.
Ὡς πότε τὸ ταμεῖο μας θὰν καθενὸς μετόχι,
ὥς πότε θάχῃ ὁ Ῥωμηὸς τὴ σημασία πῶχει.

Κατέβα Μούσα νὰ μᾶς πῆς καὶ νὰ μᾶς ἐξηγήσῃς
κάθε κυρὰς τὸν κληδῶνα, κάθε θνητῆς μαγίσης.

Πές μας τραγούδι πρὸ πολλὰ
γιὰ τὰ καπέλα τὰ λιλά,
μὰ πές μας καὶ τὸν κληδῶνα τοῦ Ἄθου μας τ' αἰσίκη
ποὺ μᾶς ἀπεθνήκτισε μ' αὐτὸ τὸ Ὑπουργίσι
γιατ' εἶν' ὁ πρῶτος ἄνθρωπος σὲ τόσους διπλωμάτες,
πῶχόρτασε παράσημα κερνῶντας γκεκολάτες.

Λέγε μου καλορίζικο τοῦ κληδῶνα τραγουδοῖ
γιὰ κάθε βεργολύγιστο κι' ἀφράτο κοπελοῦδι.
Ἐζήγα μας κι' ἓνα ζήτημα ποὺ σκοτινὸ μᾶς μένει,
γιατ' εἶν' τὸ γάλα μας ξυνὸ κι' ἡ κρέμα μας κομμένη;
Γιατὶ τῆς γλύκας τὸ κ α ρ ῆ ἀρχίζει νὰ πικρένῃ;
Γιατὶ τὸ φῶς τὸ ἀπλετον, ἐρυθριᾷ, μικραίνει;
Τί νάπαθε τὸ ῥεύμα;
Κι' ἀφοῦ χρυσοπλερώνεται,
γιατὶ νὰ ἐλαττώνεται;
Γιατὶ κι' ἐκεῖνο, τοῦ Ῥωμηοῦ ν' ἀκολουθῇ τὸ πνεῦμα;

(Ἡ Μούσα κατεβαίνει
καμπουὰ καὶ σκυφτῇ,
ἐμῆς μὲ βοῦθαίνει
καὶ τραγουδᾷ αὐτῇ.)

Τοῦ τραγουδοῦ μου τὴν ἀρχὴν θὰ κάμ' ἀπὸ τὰ σένα,
πῶχρ' καρδοῦλα ζάχαρι, πῶχρ' κορμάκι πένα,
κι' ἓνα μπλᾶ - μπλᾶ δεμένονε στοῦ κότσου σου τὴ χτένα.

Καλοπερίζω дуὺ ψυχὰς ποῦ στὸ Λυμπὶ πετοῦνε
καὶ βρίσκουν ἓνα Σατανᾶ καὶ τότε χαιρετοῦνε.

Σὰν παίζεις μικρονόστιμη τὰ дуὺ σου τακουνάκια,
θαρῶ πῶς ἔρχεται στρατὸς μὲ δέκα ταμπουράκια.

*Ἡ ἀγάπη θέλει φρόνησι, θέλει ταπεινωτὺνη,
θέλει νὰ μὴ σὲ βλέπουμε στὸ δρόμο, δεσποσύνη,
νὰ στρίφτης τὸ κεφάλι σου κάθε στιγμή καὶ λίγο
νὰ ἐλέπης τὸν Ἀλὴ πασᾶ ποῦ σ' ἔχει σὲ καστιγο.

Παντρέψου τώρα γρήγορα πρὶν ἔμπουνε τὰ κρύα,
μουστάκι μου κατὰμαυρο μὲ τὴν ὁρά μα κρύα.

*Ὁ Ἀθως κι' ἂν μᾶς ξέχασε κι' ἂν ἁμαρτάνει τόσο,
ὁμολογῶ πῶς ἔπρεπε νὰν τὸν ἐξιλεώσω
καὶ νὰν τοῦ πῶ καὶ μὲ τὸ μερσί,
μόνον καὶ μόνον πῶρερε στὸ ἔρμος μας νησι
ἑσένα πῶχρ' ντιστεν ξιδὸν καὶ κάλλους μεγαλεῖον
κι' εἶναι τὰ μάτια σου φανοί, τοῦλάχιστον χιλίων!

Βλέπω μὲ περδικοπάνια дуὺ χαριτωμένες νηές,
ποῦ τῆς Κρούγγενας τοῦ Τράνσβαλ θᾶνε βίδαία ὕγονιές.

Τὸν τόπο μας, ὡς φαίνεται καθόλου δὲν γνωρίζεις,
καὶ τὸ σπαθὶ σου, μάταια στοὺς δρόμους τὴν λιντίζεις.

Σὰν ἀπαρέμφατον στρυφνὸν, σὲ βλέπουμε' ὅλ' οἱ ἄλλοι
οἱ κορτεγλιάντες οἱ φτωχοὶ
καὶ μόνον ἓνας δάσκαλος σὲ βλέπει σὰ μεγάλη
λαχειοφόρα με το χέ.

*Ἑσένα τοῦ τὰ κόκκινα καθόλου δὲν σοῦ πᾶνε,
τίς οἶδεν ἡ καρδιά σου πόσων κυρίων νᾶναι!

Θαυμάζω νάχρ' τὸ τουπέ νὰ ψέγης δημοσίᾳ
ὅπως μπορεῖ νὰ ἀποστατοῦν ἢ κάνουν προδοσίᾳ,
ἀπὸ εἰς ἑγκλημα καὶ σὺ ἐνέχεται μεγάλο,
πῶφυγες ἀφ' τὸ φύλλο μας κι' ἐκόλλησες μὲ τ' ἄλλο.

*Ἀπὸ βυτῆρος τρέχοντας ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου,
τὸ σκιάζομαι τὸ θηλυκὸ μὴν εὖρη τὸ μελᾶτου.

Φαντάζομαι κοκῶνα μου λὰ βότρ στενοχωριένη
πῶχάλασε τὸ γάμο σου λὰ περονόσποριέν.

Περῶ, κυττάζω τὸ καρτιέ λιγάκι νὰ σφοδρῶ
μ' ἀπεναντίας πρὶν πολὺ τὰ μάτια μοι δακρύζουνε·
καὶ βλέπω μόνο τὸν καπνὸ ποῦ βγάνει τὸ φουγάρο
καὶ καρβουνήθρες ἀναιδεῖς ποῦ πέφτουν καὶ μὲ χρίζουνε.

Μιὰ παροιμία εὗρηκα σ' ἓνα χαρτί γραμμένη,
ζωὴ χωρὶς τὸν ἔρωτα, εἶναι ζωὴ χαμένη.

Τί σεμνὴ, χαριτωμένη,
κι' ἡ γλυκεῖά μας νηοφερμένη·
ἀντιθέτως βγένουν τόσες ἀγαθές γιὰ δαύτη τύχες,
ὅσο σπάνεις καὶ λίγες τοῦ γεννήτορος ἡ τρίχες.

*Ἀναυλακῆτος κόκκορος λαλεῖ σὲ μιὰ ταράτσα,
κι' ἀμέσως σκανταλίζεται ἡ κόττα ποῦνε φάτσα.

Τὸ χνοῦδι τοῦ ροδάκινου βλέπω στὰ μάγουλά σου·
τὰ πρεθύρια τ' οὐρανοῦ στὰ καταγάλανά σου·
μὰ κάνω καὶ διάγνωσι καὶ βλέπω γιαντρός,
πῶς σταῖζει στὴν καρδοῦλα σου τὸ παγωτὸ ποῦ τρῶς.

Τὸ λεχτρικὸ στὸ βάλανε μὲς τὸ παράθυρό σου,
νὰ διωχνῇ τὸ βροκόλακα πῶδλεπες στ' ὄνειρό σου.

*Ἐπέσαν οἱ Μπόμεπάηδες ἐφέτο σὰν ὀρτύκια,
κι' ἡ προζενήτρες δὲν σιγοῦν νὰ φέρουν μηνιυτάκια.

Μὲ δικηγόρο τὰμπλεζες μονάκριβο καμάρι;
εἰς εἰμαρμένην ἀπηνῆ, ὡς φαίνεται θ' ἀνήκη·
σαραντατρεῖς ἀναβολές ὁ γάμος σου θὰ πάρῃ
κι' εἰς βάρους σου θὰ πέσουνε τὰ ἐξοδα τῆς δίκης!

*Ὀνειρά дуὺ στὰ στήθη τους ἔχουν βαθεῖα κρυμμένα,
ἢ μιὰ με νύκτες πρέφεται, με νύκτες μεγαλῶναι,
ἢ ἄλλη τέτοια πράγματα τὰ θεωρεῖ χαμένα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΓΙΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΡΑΧΙΟΘΗΚΗ
ΜΕΤΕΡΝΕΣ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

301374103
ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΗΣ
ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΗΣ

καί μιὰ δουλειά, πολὺ πεζή, τὸν πόθο της πλακώνει.
Νὰ σὰς τὴν ποῦμε; Στὴ στιγμή
θέλει νὰ κάμῃ τὴ... Μὰ... μὴ!

Δεξεί; Ξερθεῖ; σὲ κηρυγοῦν, ἀητέ μου, τὰ τουφέκια,
μὰ πάντα σὲ γλυττώνουνε τὰ βάρτα τὰ γυναίκεια.

"Ἄλλη φορὰ σὲ ἐχάθυνα μὲ τὴν ἀθῶα ῥίμα,
κι' ἐπαινέσα τὰ λούσα σου καὶ τὸ γοργό σου βῆμα,
μὰ τώρα ποῦ στὸ πλάι σου βλέπω κοτζάκου μπέχ,
λέω πῶς εἶναι περιττὸ νὰ γένομαι μπεμπέχ.

"Ἀλεγοροξανθομούσταχο ποῦ δὲ γνωρίζεις λύπη;
ποῦ μιὰ φορὰ δὲν ἔτυχε τὸ ἄνθος νὰ σοῦ λείπῃ,
ποῦ περπατεῖ; λεθέντικα κι' ἐντύπωνιν ἀφίνεις;
κουμπάρο σ' εἶδα δυὸ φορές; γαμπρὸ; πότε θὰ γίνῃς;

"Ἐνα ναυτάκι τῶιαιμες ν' ἀφήσῃ τὴν πυξίδα,
καὶ νὰ γυρεῖ νὰ δεθῇ στὴ μαύρη σου πλεξίδα.

Σὲ μαξιλάρι νυφικὸ, κομπὸ καὶ ρεκαμάδο,
δὲ βάνεις τὸ κεφάλι σου γιὰτ' εἶναι μπατινάδο.

"Ἀπάνου στὰ ψηλώματα ἢ πέρδικες λαλοῦνε;
τσῶριζα δύχτια τρεῖς φορές,
μὰν' ἐξυπνες καὶ πονηρές,
καὶ πικίζουν μὲ τὰ δύχτια μου καὶ μοῦ τὰ κοτσιλοῦνε.

"Ἀχ! λαθωμένο μου πουλί, μὲ τὴ γλυκειὰ φωνούλα,
πῶς μοῦ ξεχάνεις μὲ κοῦλὸ στὰ παρεθύρια οὔλα!

Σὰν τί τραγοῦδι νὰ σοῦ πῶ, κυρά μου, νὰ σ' ἀρέσῃ,
ποῦ πάντα κοντραστάρουμε σὰ ρόζος μ' τ' ἀρίδι;
σὰν τί τραγοῦδι νὰ σοῦ πῶ ποῦ ἡ κομπή σου μέση,
περνάει στὸ στρογγύλεμα τὴν τρίτσα τοῦ Καρύδη!

Μπροσόντα γλυκονόστιμη καὶ μοσκομουρουδάτη,
λείπεις κι' εἶν' ὁ περίπατος, φαή χωρίς ἀλάτι.

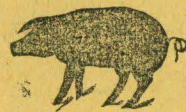
"Ἀκούω κλαμπανίσματα, σουσοῦρο, ταρνανάι,
"βαρδάτε καὶ σὰς ἔκοψε τὸ μούσι ποῦ περνάει."

"Ἀφ' τὸν καιρὸ πώπῃγενα μὲ βέστες στὴν Πομόνη,
ἔτσι σὲ ξέρω περδελὴ μὲ μούτρα σὰν πλεμόνι.

Τὰ καταφέρνεις μιὰ χαρὰ κι' ἐδῶ στὸ ξερονῆσι;
θαρρῶ πῶς δὲν θ' ἀποζητᾷς καθόλου τὸ Παρίσι.

"Ὁ μαθητὴς δασκάλα μου, ὁ αὐτὸς ὁ ξανθομάλης,
διαβάζει· κι' εἶναι δύσκολο κοὐλοῦρα νὰν τοῦ βάλῃς.

"Ἡ τελετὴ τελεῖωσε· κληδῶνοι δὲν εἶν' ἄλλοι,
στοὺς παντρεμένους εὐχομαι... ἐπίπεδο κεφάλι.

ΔΡΟ ΕΥΜΟΡΦΕΣ.

"Ἡ μιὰ γλυκειὰ κι' ὥραϊα μελαχροινούλα.
"Ἀσπρη ξανθοῦλα ἢ ἄλλη ζηλεμένη.
Κι' ἡ δυὸ στὰ κάλλη κάνετε βεμοῦλα.

Δὲν ξέρω ποιὰ νὰ εἰπῶ χαριτωμένη;
οὔτε καὶ ποιὰ τὴν ἄλλη νὰ υπερβαίνῃ,
καὶ ποιὰ τῆς εὐμορφιάς κρατεῖ τὴ βοῦλα.

"Ἐνα μονάχα δύναμαι νὰ εἰπῶ σ' αὐτὴ τὴν κρίσι.
"Ἡ μιὰ 'σαι Μάη ἀνατολὴ — ἢ ἄλλη 'Απρίλη δύσι.
"Ἡ γιὰ νὰ κάμω ἐκτίμησι μὲ πειδὸ μεγάλη χάρι,
ἢ μιὰ εἶσαι τὸ βούτυρο, κι' ἢ ἄλλη... τὸ χαβιάρι!

Ἐάστα.

—YXXX—

ΜΥΘΟΣ.

Σὲ μιὰ φωλίτσα ξύλινη, ψηλά στὰ κεραμύδια,
δυὸ περιστέρια ζούσανε μικρὰ χαριτωμένα·
μὰ πέρασ' ἓνα πιὸ τρανὸ πουλί ἀπὸ τὰ ἴδια,
ποῦ κάτι τοὺς μурμουρήσε καὶ τάρπαξε στὰ ξένα.
Κι' ἐνῶ μὲ γέλοια ἐφεύγανε, μὲς τὴ ρωνιὰ, τὴν ἄκρη,
τοὺς ἔφυγ' ἓνα δάκρυ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ Πάπας-Βίστας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

“Ας μᾶς ἐπιτραπῇ,
καὶ μὲν διακοπῇ.

Ἀγαπητοὶ συνδρομηταὶ καὶ φίλοι ἀναγνώτται
ποῦ χάριτας ἀληθινὰ, μεγάλας σὰς ὀφείλω,
γονυκλινῆς τὴν ἀδεια γυρεύω νὰ μοῦ δώστε,
νὰ κάμω μὴ διακοπῇ, πολὺ μικρὴ, στὸ φύλλο.

Χρόνος σωστὸς ἐπέρασε κι' ἀκόμη καὶ μῆνες,
ποῦ φύλλο δὲν σὰς ἔλλειψα, κανένα Κεφαλληνέας,
μ' ἂν τώρα δὲν μ' ἀφήσετε νὰ πᾶ 'νὰ ξεδουλειάσω,
μ' αὐτὲς τῆς ζέστες σίγουρα μπορεῖ νὰ νερούλιασω.

Ἄλλως τε τὸ γνωρίζετε οἱ πατριῶτες ὅλοι,
πῶς ἦρθαν τώρα ὕστερα γιὰ τὴν κακὴ μου τύχη.
ὀλόγυρα στὸ στήτι μου, ἓνα σωρὸ διακόλοι,
ποῦ ἀπορῶ καὶ μόνος μου πῶς νὰ γεννηῶνται στίχοι.

Ἀφῆνω π' ἀπουκάτου μου ἔχω τὸν Πετροβίκη,
καὶ κάθε πῶρτη κόταρο, μπρατσιέρα ἢ καζί,
βλέψεις καὶ συμμαζόνονται ὅλ' οἱ καπιταναῖοι
καὶ κάνουν ἓνα ξαφνικὸ π' οὔτε καὶ Χανκναῖοι.

Μὰ τὸ γυναῖκεζο τὸ σκολεζὸ ποῦ τῶχ'ω μὲς τ' αὐτίμου ;
ἐδῶ σὲ θέλω νὰ πετᾷς, ποῦ λένε χορευτὴ μου !
Ν' ἀκοῦς ἀπὸ τὸ χάραμα σουσοῦρο καὶ ρεμουλά
καὶ τετρακόσια θηλυκὰ νὰ σαλλαδίζουν οὔλα !

Ἰδίως τώρα ὕστερα πῶχουν τὰς ἐξετάσεις,
(ὅσων νὰ μὴ σ' ἐδίκαε ἢ κάψα ποῦ θὰ βράτης)
ν' ἀκοῦς καὶ τῆς δασκάλισσας καὶ τὰ μαθηταρούδια
νὰ κάνουνε γυμνάσια σ' ἀνάλατα τραγούδια.

Ἀφῆνω πῶχ'ω δίπλα μου κι' ἄλλα ποῦ μὴ γυρεύετε !
κι' οὔτε μπορῶ νὰ σὰς τὰ πῶ γιὰτὶ ἀπαγορεύεται,
μὰ νᾶρτη κι' ἡ Σταφιδικὴ δίπλα στὴν κάμαρά μου,
αὐτὸ κι' αὐτὸ μ' ἐτέλειωσε κι' ἦταν ἡ συφορά μου.

Φαντάζεσθε τὴ συντροφὴ καὶ τ' ἀναμπουμπολῆκι,
νὰ βλέπης μὲς τὴν πόρτα σου διακότιους Ληξουριῶτες,
ποῦ νὰ παραγατάρουνε σὰν πεινασμένοι λύκοι,
σὲ τέτοιες κρίσιμες στιγμὲς νὰ πάρουν μπανκρονότες !

Ἔχεις μυαλὸ γιὰ ποίησι ; Μπορεῖς νὰ πιάσῃς πένα ;
ποῦ σῶρεται νὰ βλαστημᾷς τὴ μάνα ποῦ σ' ἐγέννα !
Γιὰ τὸ Θεὸ, μωρὲς παιδιὰ, τουλάχιστον γιὰ λίγο,
κάμετ' αὐτὸ τὸ ψυχικὸ κι' ἀρῆστε με νὰ φύγω !

Ἄν μείνω 'δῶ στὰ σίγουρα ὁ νοῦς μου θὰ γυρίσῃ
ἀφήστε με πῶχ'ω σκοπὸ νὰ πάω στὸ Παρίσι
νὰ ἰδῶ φραντσέζικα κορμιά, αἰθέρια, κοντυλένια
ἀρῆστε με νὰ πᾶ νὰ βρῶ τὸ γέρω Κοριαλένια,
π' ὁ ἄνθρωπος μ' ἐκάλεσε γιὰ νὰ μοῦ κάμῃ γιόμα,
κι' ἴτως πολὺ ν' ἀνητυχῇ ποῦ δὲν ἐπῆγ' ἀκόμα !

Κι' ἐλπίζω γυριζόμενος στὴν ποθητὴ μου χώρα,
νὰ βρῶ πολὺ λιγώτερη τὴν πείνα ποῦνε τώρα.
Ὅλοτελῶς νὰ λείψουνε τῶν δρόμων οἱ ληστάδες,
νὰ βρῶ καὶ ὡς ἐκ περισσοῦ
τοὺς ἀφαντάδες τοῦ χρυσοῦ,
μὲ μίας φιλελεύθερους καὶ σοσιαλιστάδες.

Ἐλπίζω ναῦρω εἰδυμούς σὰν πρὶν τοὺς Ληξουριῶτες
νὰ λὲν τραγούδια χαρωπὰ,
ἐλπίζω ναῦρω ἥσυχους καὶ τσ' ἦν Νικολιῶτες
ποῦ τρώγονται γιὰ τὸν παππᾶ.

Λοιπὸν καλὲς ἀντάμωσες, ἀρεθοᾶρ κι' ἀντίο
γιὰ ἓνα μῆνα μοναχὰ ἢ τὸ πολὺ γιὰ δύο.

Εἰς τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων πωλοῦνται
μουσικὰ τεμάχεια ἐκδιδομένα ἐν Ἀθῆναις τῇ ἐπι-
μελείᾳ τοῦ μουσουργοῦ Δ. Λαυράγκα πρὸς λεπτὰ
70 ἑκάστον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ